

Nr 40.

Av herr Sandberg m. fl., om anslag till byggande av enskilda utfartsvägar.

Till bidrag till byggande av enskilda utfartsvägar föreslås i årets statsverksproposition under sjätte huvudtiteln, punkt 8, för budgetåret 1935/1936 ett extra reservationsanslag av kronor 600,000:— att utgå av automobilskatte-medel.

Ifrågavarande anslag höjdes ifjol, genom riksdagens beslut, från 500,000:— kronor till nyssnämnda belopp. Trots denna tacknämliga höjning står beloppet dock icke ännu i rimlig proportion till behovet, varför en kraftig höjning ytterligare är nödvändig och synnerligen väl motiverad. Det behov det här gäller att tillgodose är nämligen särskilt behjärtansvärt, och intet av de andra vägbyggnadsanslagen är så förhållandevis otillräckligt som anslaget till enskilda utfartsvägar.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen beräknar med ledning av länsstyrelsernas framställningar behovet för nästa budgetår till över 1,384,000:— kronor. Styrelsen biträder på det livligaste av länsstyrelserna framförda önskemål om förhöjt bidrag till ifrågavarande slag av vägbyggnader och hemställer för sin del om ett anslag av 725,000:— kronor.

Det mycket stora behovet av medel för bidrag till byggande av enskilda utfartsvägar belyses på ett övertygande sätt av länsstyrelsernas framställningar i saken. Sålunda innelägo i Norrbottens län ansökningar om bidrag till vägar med en beräknad anläggningskostnad av cirka 3,900,000:— kronor. Dessutom voro under utarbetande förslag till utfartsvägar för en uppskattad kostnad av ungefär 350,000:— kronor. Till dessa vägar syntes statsbidrag med i runt tal 1,400,000:— — 1,500,000:— kr. vara erforderligt. Länsstyrelsen hemställer om ett anslag av 200,000:— kr.

I Västerbottens län voro för närvarande 179 utfartsvägar under byggnad. Sammanlagda kostnadssumman för dessa utgjorde 3,762,525:— kronor. Bidrag till dessa hade utlovats med ett sammanlagt belopp av 1,463,280:— kronor, under förutsättning att även framdeles medel för detta ändamål ställdes till länsstyrelsens förfogande. Till de olika företagen hade hittills utbetalts 780,500:— kronor, och till deras fullbordande skulle sålunda erfordras 682,780:— kronor. Vidare innelägo hos länsstyrelsen förslag till 200 företag med en kostnad av 2,964,836:— kronor, för vilka bidrag icke kunnat beviljas. Dessutom voro minst ett femtiotal förslag under utarbetande, och en stor del av dessa vore att införfänta till länsstyrelsen under 1934. Det för dessa anläggningar erforderliga anslagsbehovet förmodades komma att uppgå till omkring 1,000,000:— kronor. Med hänsyn till det betydande anslagsbehov som

sålunda föreläge och till arbetslösheten inom länet hemställde länsstyrelsen om ett statsbidrag av 750,000:— kronor.

De av departementschefen föreslagna 600,000:— kronorna skulle alltså icke ens täcka behovet i ett av norrlandslänen för nästa budgetår, om detta behov skulle bliva någorlunda tillfredsställande fyllt. Och även i andra norrlandslän än de här ovan omnämnda samt mångenstädes i landet för övrigt är behovet av ifrågavarande vägar mycket stort och därför också efterfrågan på bidrag stark.

Det kommer att dröja en orimligt lång tid, med hittills utgående medelsbelopp, innan bidrag kan utbetalas till pågående vägföretag — under tiden få intressenterna i många fall vidkännas en betungande skuldsättning — och innan det stora antalet väntande nya företag kan erhålla något bidrag. Det måste också framstå såsom i högsta grad behjärtansvärt och nödvändigt, att de befolkningsgrupper, som det här närmast gäller, nämligen inbyggarna i byar, som sakna drägliga vägförbindelser, utan allt för lång tidsutdräkt beredas framkomliga sådana. De nya vägarna framkalla nyodlingar och nya förvärvsmöjligheter och bidraga sålunda på flera sätt att lätta svårigheterna för dem som nu leva avskilda och isolerade.

För lindrande av arbetslösheten äro också de här ifrågavarande vägföretagen särskilt lämpliga. Just bland intressenterna i ett sådant företag finnas vanligen många, vilka ovillkorligen måste söka erhålla någon arbetsförtjänst och därför lämpligen kunna beredas arbete på detta sätt i stället för att trängas om andra arbetstillfällen.

För statens del äro också bidragen till byggande av enskilda utfartsvägar ett billigt sätt att giva hjälp och att samtidigt skapa produktiva värden, då ju de utgående bidragen till dessa vägföretag utgöra en långt mindre del av hela kostnaden än vid andra vägtyper.

Det synes oss att goda skäl tala för en höjning av ifrågavarande anslag även utöver det av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen föreslagna beloppet.

På grund av vad sålunda anförts få vi alltså yrka,

att riksdagen måtte besluta att till bidrag till byggande av enskilda utfartsvägar för budgetåret 1935/1936 anvisa ett reservationsanslag av kronor 1,000,000:— att utgå av automobilskattemedel.

Stockholm den 16 januari 1935.

O. E. Sandberg.

Elof Lindberg.

P. J. Näslund.

Ludwig Brännström.

Ant. Wikström.

And. Hilding.

*P. Persson,
Trången.*